

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorvm Libri Tres

Liber Tertivs, Sive Exempla Divinae Irae, Per Opera Poenitentiae, Nobis
Leniendae - Per Qvadragesimam Anno M. DC. XLVIII. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 8. Quàm iustè à Deo hic sua calamitas fuerit permissa?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48194](#)

omnium sceleratissimus, ac Deo hominibusq; innatus, annos LXV natus
decebat. Atque hoc pacto in illo & fratre eius Alberico, filijsque
eius miserrimè deartuatis extincta est tota familia à Romano.

His intellectis, quid jam iudicatis, Auditores? an his fratribus iniuria facta est? An non hi tyraanni hæc, & maiora meruerunt supplicia? An non ipsi quodammodo Deum docuerunt perniciendi severitatem? Si enim homines tam grauiter sanguinent in se inuicem; & quidem in innocentes, an non & supremus ille judex in tam nocentes debet irasci? Quod ipse commonuit dicens: In quo iudicio iudicaberitis, iudicabimini: & in qua mensura mensi fueritis, remeteretur vobis. Neque turbare quemquam debet, quod filii sex Alberici, itemque vxor & filia duæ, que innocentēs videbantur, vna cum facinoroso patre, tam immitti exemplo permisæ sint cruciari & contrucidari. Nam in primis etiam victores in ea cæde atque vindicta excedere, & grauiter peccare potuerunt; neque tenetur Deus peccata hominum, contra communem cursum naturæ, impedire, ne iisdem adimat agendi, hoc est, penas aut præmia promerendi libertatem. Sufficit si vnicuique dat gratiam sufficientem, qua, si velit, possit penas æternas vitare, atque præmia promereri. Deinde quis scit, an fuerint innocentēs? quam enim difficile est uxorem marito, & filios parenti non consentire, aut facta illius non approbare, potentiam non optare, & quocumque tandem modo promouere? Et esto aliqui (ut sæpe fit) fuerint innocentēs ac talibus malis per se non digni, tamen sine iniuria à Numine illata, propter coniunctionem vita & habitacionis, communi malo inuoluebantur. Sicut enim in corpore naturali membrum quodlibet est particeps commodorum & incommodorum ipsius corporis; ita in corpore politico quodlibet membrum, etiamsi causam cum alijs non dedederit, communis prosperitatis & calamitatis est consors. Negat aliter iuxta ordinariam rerum legem fieri potest ob commemorationem institorum cum inquis, quibus sunt permixti, & in quorum medio degunt. Itaque respectu talium, illa afflictio non tam est pena, quam corum peccata vindicantur, quam exercitatio virtutis & patientia ad maiorem gloriam.

Nemo tamen facile in animū inducat, se tales afflictionem non esse commeritum; hoc enim est quod Dominus graniter in S. Job reprehendit, qui

VIII.

QVAM IVSTE
A DEO HIS SYA
CALAMITAS
EVERIT PER-
MISSA?

Matth. 7. 20.

Leonard Less
lib. 13 de per-
fectionib. dim
cap. 12.

IX.

NULLUS DEBET
SE INNOCEN-
TIA PUTARE